

PROVSTEGAARDS BLADET

**Juni/Juli
2020**

Redaktion: Annette Fredsgaard i Terapien

Indlæg til bladet modtages med tak, så fat bare pennen, vi renskriver gerne.

Hvis du skriver indlægget på computer, må du meget gerne sende det pr. mail til:
te@provstegaardshjemmet.dk

Deadline for næste nr. den **15. juli 2020.**

Provstegaardshjemmets tlf. nr. er

63 16 94 65

Forsiden: Ellen nyder en cykeltur i det fine vejr.

En lille forårshilsen

Det er så skønt at vågne tidligt, tidligere end vækkeuret, og høre fuglene udenfor. Ind ad vinduet strømmer lyset allerede, i sprækken hvor gardinet ikke dækker. Lydene og lyset, vækker minder om forår. Der hvor nat bliver til morgen, mørke til lys. Det er noget nyt og friskt, en ny begyndelse, en ny start. Det får vi forærende hver dag på denne jord, i dette liv. Med morgenen kommer der altid en ny mulighed. Måske fortsætter vi bare hvor vi slap i går, måske er det netop dagen, hvor der er brug for en ny mulighed.

Foråret bringer også håb. Om bedre tider, et gensyn, til det kendte og det sikre. Tilbage til det der var, minder om det der var. Morgenluften vejrer en ny dag, en ny start og en slutning.

Denne tidlige morgenstund bringer minder frem. På cyklen hjem igennem byens gader, det begyndende morgenlys, duft af regn på asfalt. Lidt for sent på den. Kold vind på huden. Trampe i pedalerne, gennem kendte, tomme gader. Lykkefølelse i maven, forelskelse, uovervindelighed. Nøglen i kælder døren, håbe på at hunden ikke gør, liste op

ad trapper, passe på trinnet der knirker. Ind der hvor morgenlyset endnu ikke har vækket de sovende, liste ind på værelset, glide ned under dynen, med bankende hjerte og store øjne. Hvem har ikke minder om forårmorgener... de kan næsten duftes, smages og føles endnu.

Forår, årets vår. Det spæde, unge år som man knapt nok ved, hvad vil bringe endnu. Man har nok en ide og en formodning. Vi ved det bare ikke. Ligesom en morgenstund, fuld af håb og drømme. Måske vil de briste - måske vil de bære. Vi kan ikke altid sige, at det er, hvad vi selv gør det til. I år blev foråret et andet end vi troede. Det blev et forår fuld af noget ukendt, utryghed og savn. Der var selv de smukkeste dage, uden det som vi allerhelst ville. Men dagene gik og snart kommer sommeren. Vi lærte endnu engang, at vi er små overfor naturens kræfter.

Hver dag er der endnu en morgen, og med den kommer lyset og håbet. Det kommer tættere på, solen og varmen. Snart er det her.

Det dufter lysegrønt af græs, i grøft og mark og enge.

Og vinden kysser klit og næse, og reder urtesenge.

Guds sol går ind, i krop og sind,

Forkynder, at nu kommer, en varm og lys skærsommer.

Jeg vil ønske jer alle den dejligste sommer.

Rikke

Kære alle

Der er nu muligt at **aftale** besøg på Provstegaards-hjemmet.

For at passe bedst muligt på alle beboerne, vil det være meget struktureret. Det vil foregå sådan, at man bestiller tid til besøget og det aftales hvornår besøget kan foregå inden for et givent tidsrum.

Det er først til mølle princip, dog vil vi kigge på at det må gå lidt på skift hvis der bliver rift om tiderne. Det vil blive Annette, Jette og Anne fra Terapien der administrerer tider og besøg.

Man må forvente ventetid til besøg. Det må kun være den nærmeste familie eller venner der kommer.

Besøget vil foregå i ” Glas Indgangspartiet”. Der vil være sat en stol op til beboeren eller de bliver kørt op i deres kørestol og der vil blive sat en stol op til den besøgende. Der vil være to meter imellem beboeren og den besøgende og man må ikke overskride denne grænse.

Det er Annette, Jette eller Anne som vil sørge for at hente og bringe beboeren til glaspartiet.

Man kan bestille tid til besøg på tlf.nr. 63169470 i telefontid fra mandag til fredag (ikke helligdage) fra kl. 8.30 til kl. 9.30 og igen fra kl. 11.30 til kl. 12.30.

OBS! det er ikke muligt at bestille tid via afdelingen eller administrationskontoret

Besøgstiderne er på alle hverdage fra kl. 9.30 til kl. 11.30 og igen fra kl. 13.00 til kl. 15.45.

Besøgstiderne er i weekenden fra uge 23 fra kl. 10.00 til kl. 16.00.

Besøgstiden er ca. 30 min. Imellem hvert besøg vil der blive afsprittet borde og stole og luftet ud.

Er man forhindret i at møde op til aftalte tid, beder vi om at man melder afbud på **tlf.nr. 63169470**.

VIGTIGT:

Man må ikke komme med følgende symptomer; tør hoste, forkølelse, feber, ondt i halsen, influenza symptomer eller symptomer fra luftvejene.

Har man personer i sin husstand eller nære omgangskreds med ovennævnte symptomer må man ikke komme.

Der må ikke medbringes børn eller dyr. Man må ikke overskride grænsen på de 2 meters afstand. Der kan komme en person ad gangen.

Da man fortsat kun anbefaler besøg på plejehjem i begrænset omfang (Vejledning om forebyggelse af smitte med COVID-19 på plejecentre, bosteder og andre institutioner 4. maj 2020 Version 3.0) er det kun aftalt besøg der er tilladt på Provstegaards-hjemmet. Der er **IKKE** åbnet op for havebesøg. Jeg beder om forståelse for, at det fortsat er vores beboeres sundhed der har første prioritet og jeg beder derfor om samarbejde til at overholde dette.

Ligeledes er jeg også nødsaget til at oplyse, at dette i første omgang er en forsøgsordning og hvis vi ikke synes at det fungerer eller der tilstøder andre problemer som sygdom eller andet, så må vi revurdere om det fortsat er forsvarligt og muligt.

Vi glæder os til at se jer og håber snart, at vi kan komme hen imod normal. Nu tager vi de første skridt henimod normal, sammen.

God fornøjelse.

De bedste hilsner fra Rikke

I præstegårdshaven står Syrenerne med deres sarte lilla farver og bonderoserne står på spring til at udfolde sig. Uanset corona, smittefare og foranstaltninger, vi historisk aldrig har set mage til, er foråret i fuldt flor. Der er noget ukueligt og håbe-fuldt over den grokraft, vi ser i naturen omkring os, og begge dele har vi i denne skræmmende tid så meget brug for. For det er let at blive mismo-dig. Der er mere end rigeligt at være bange for. Alt det, vi plejer at tænke, ikke sker for os her i Danmark, udspiller sig lige nu for øjnene af os. Ja, vi er måske i familie med eller kender nogen, der er smittede og som nu er isolerede derhjemme eller indlagt på hospitalet.

Jeg ved ikke, om I har tænkt på det? Men jeg synes, det er uhyggeligt, at vi i denne situation let kommer til at se på andre, på vores medmen-

nesker som nogen, der potentielt kan true os på livet? Når vi handler dagligvarer, er det vanskeligt at lade være med at spekulere på, hvem der tidligere har rørt ved grøntsagerne. Vi skal passe på hinanden ved at holde afstand, siger Mette Frederiksen. Og det er rationelt set selvfølgelig fuldstændig rigtig. Men det føles helt bagvendt og forkert. For at passe på hinanden betyder i vores normale forståelse at give hånd, at tager vi om, holder om, være tæt på, se hinanden i øjnene, at vise tillid. Måske skal vi - midt i alt det forfærdelige - glæde os over, at det, vi skal gøre nu, føles forkert. For det minder os jo om, hvad der er det fundamentale, det vigtigste; at vi er dybt afhængige af hinanden; at vi hænger sammen; at vi har brug for hinanden for at kunne leve; at det er sådan Gud har skabt os.

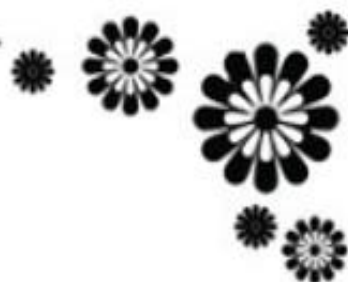
Og man fristes til at tilføje, som Kresten Drejergaard skrev i Fyens Stiftstidende, at det er en Guds lykke, at vi er sådan, at håbet sætter sig igennem på trods af meningsløsheden og vor egen magtesløshed. Det er der faktisk ikke nogen fornuftig begrundelse for. Men det er tilfældet! I håbet er vi tilsyneladende i kontakt med en magt, som trodser menighedsløsheden og magtesløsheden.

Der er ikke nogen, der kan svare på, hvorfor det her sker. Men spørgsmålene kan vi ikke lade være at stille: Hvad er meningen? Hvor er Gud henne? Hvad skal jeg håbe på? Hvad kan styrke mit håb og give mig mod til at leve? Selvom kirken måtte udskyde konfirmationerne, og ikke må holde fri-luftsgudstjeneste 2. pinsedag, som skulle have været i min have, må vi nu begynde at holde gudstjenester i Bolbro kirke, med begrænsede deltagerantal og vi præster er her stadig og kan på mail, via telefonen, på Skype eller FaceTime bruges til at vende de små og store spørgsmål. Det hedder sjælesorg, og det betyder omsorg for sjælen, omsorg for det levende, for det, mennesker kæmper med og bekymrer sig om. Og det kan være lige fra praktiske ting i hverdagen til de store eksistentielle spørgsmål. Præster har lyttet i 2000 år, og det gør vi stadig!

Pas godt på jer selv og hinanden!

Kærlig hilsen

Nanne Mølhav

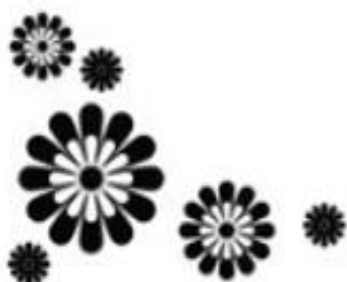

Administrationskontoret er lukket i hele uge 29

I uge 29 er administrationskontoret helt lukket for personlig og telefoniske henvendelser.

Ved akut behov for hjælp skal henvendelsen ske til afdelingerne.

Venlig hilsen
Administrationskontoret

Fodterapi

Klinikken er åben mandag til fredag fra kl. 8.00.
Der er åbent for alle, også for folk der ikke bor
på Provstegaardshjemmet.

Tidsbestilling på tlf. nr. 22 93 20 02

eller online booking på www.fodterapien.dk

Facebook: fodterapien od.v

Alm. fodbehandling 420 kr.

Neglelak 60 kr.

Der ydes tilskud til diabetespatienter.

Venlig hilsen

Statsautoriserede fodterapeuter

Joan B. Beyk og Birgit Søndergaard Jakobsen

www.fodterapien.dk

Kære alle beboere på afd. A

Kære personale, SOSU-assistenter og sygeplejersker, solskinspiger, køkkenpersonale, vaskeriets plaske-piger, smilene på kontoret, alle i terapien, dem der spiller flygel og ikke mindst ledelsen og bestyrelsen.

Ja, mange af disse ord stammer fra vores fars sang til ”Pigerne på Provstegaardshjemmet”. At skrive sange var en ny aktivitet for vores far. Han sagde, at der altid var andre i vores forældres omgangskreds, som var bedre til at lave vers.

Der er snart gået 3 måneder siden vores far, Otto Dantzer, døde på Provstegaardshjemmet. Vi var glade for at kunne våge over ham de sidste tre døgn til han sov stille og roligt ind, 98 år og glad.

Vi vil gerne sige jer alle sammen en stor tak for de seks gode år, vores far fik sammen med jer.

Allerede den første dag, far besøgte Provstegaardshjemmet, strømmede musikken ham i møde, og den fulgte os ned ad gangen til Skagensvej, hvor det fine vægmaleri af ”Børnene på stranden” bragte minder tilbage til fars opvækst i Skagen.

Årets julegave, julepynten fra Provstegaards-hjemmet, var en synlig markør for, hvor mange år, far havde boet hos jer. Det var en julepynt, som hang fremme hele året.

I var gode til at give far opgaver, når han skulle på ferie med os. Han tog billeder og skrev dagbog om sine oplevelser. Sammen redigerede I oplevelserne og bragte flere af hans historier og rejse-skildringer i Provstegaardsbladet.

Far nød turene i bussen, på cyklen og ikke mindst turene til Skudehavnen, både på dagsture og med to overnatninger.

I er et positivt og fagligt stærkt personale, som altid har været smilende og imødekommende, også overfor os pårørende. Vi har nydt det både til hverdag og fest.

Tak til alle jer, der var med til at synge far ud fra lejligheden, for blomster til bisættelsen og telefonopringninger fra andre pårørende.

Tak til jer alle fra Lise & Knud, Dorte & Ib

Frisør

Marianne Flink er frisør her på Provstegaardshjemmet.

Salonen er åben for **ALLE** beboere, pårørende og gæster.

Åbningstiderne er:

Onsdag fra kl. 8.30 til kl. 13.00

Torsdag fra kl. 8.30 til kl. 18.00

eller efter behov.

Dameklip uden vask med føn eller vandondulation	380,-
Dameklip med vask med føn eller vandondulation	450,-
Herreklip	290,-
Skæg	100,-
Vask med føn eller vandondulation	300,-
Permanent kort hår med klip	950,-
Farve i kort hår	450,-
Farvning af bryn og vipper og retning	200,-
Få lagt en flot neglelak efter klip	50,-

Bestil tid nu på telefon

53 62 45 48

🇩🇰 Fødselsdage 🇩🇰

Juni

7. Kjeld Nielsen	lejl. 36
8. Margit Skriver	lejl. 17
11. Hans Hansen	lejl. 72
16. Ove Henriksen	lejl. 23
16. Jørgen Holst	lejl. 61
17. Grethe Snitkjær Nielsen	lejl. 6
27. Søren Larsen	lejl. 30

Tillykke

Juli

2. Gunner Pedersen	lejl. 52
6. Esther Jørgensen	lejl. 3
15. John Erik Knudsen	lejl. 51
23. Sina Laugesen	lejl. 11
25. Lis Hansen	lejl. 7
31. Karl Johan Bruun Eriksen	lejl. 44

Aktivitetskalenderen udgår i dette nummer, idet vi jo ikke samles i salen eller aktivitetsafdelingen, for at mindske risikoen for coronasmitte.

Som I jo nok har opdaget, kommer vi rundt på afdelingerne på skift, og laver forskellige aktiviteter med de af jer der ønsker det.

Der er mulighed for at lave gymnastik, spille petanque, gåture, høre oplæsning, spille kort/ludo m.m. og hvad vi ellers kan finde på.

Hvis situationen ændrer sig til det bedre i løbet af juni/juli vil I få opslag rundt på afdelingerne med fællesaktiviteter igen.

Anne, Jette og Annette

Siden sidst

Nye beboere:

Karl Johan Bruun Eriksen	lejl. 44
Grethe Jensen Larsen	lejl. 59
Herluf Rex Nielsen	lejl. 62
Else Loof	lejl. 19

Velkommen

Dødsfald:

Else Grønbæk Jørgensen	lejl. 44
Ruth Rasmussen	lejl. 19
John Brønnum	lejl. 62

Vores livs rejse til New Zealand
d. 1.7-17.7 2010
Rejsebeskrivelse af
Inger og John Brønnum

Mellem jul og nytår 2008 havde vi som så ofte før en snak om, at virkeliggøre en drøm om at REJSE UD I DEN STORE VERDEN, hvilket blev en realitet. John og Julie har altid været meget ”hooked” på det, jeg har været påholdende, har ikke rigtig troet på ideen, fordi jeg mente, at vi nok var lidt skrøbelige. Jeg husker den jul og nytår, hvor ”kimen” til en rejseoplevelse blev lagt, men faktisk uden min billigelse. Jeg holdt stædigt fast i, at det ikke kunne lade sig gøre, på grund af vores helbreds-mæssige situation. John og Julie var lige så stædige som jeg, blot det til forskel, at de så mulighederne frem for begrænsninger. De to holdt fast i at ville virkeliggøre den rejse-drøm, jeg måtte så gøre som jeg ville.

Min interesse var minimal, men der blev snakket ”trods alt” om mulige destinationer. John og Julie var begge meget optaget af NEW ZEALAND. John var ydermere optaget af PERU og minebyen MORROCHOCIA og dens opståen. Han var også optaget af KENYA (Karen Blixens farm)... jeg var stadig ikke optaget af noget som helst, som omhandlede store og lange rejsemål.

Som tiden gik, blev min interesse dog skærpet. PERU blev hurtigt et klart NEJ fra vores læges side, da luften i det område er alt for tynd, og det ville John ikke kunne klare. Efter snak om en Kenya rejse, blev vi dog enige om at droppe den mulighed af forskellige årsager. Det handlede nu om en destination langt, langt væk, NEW ZEALAND. Nærmere betegnet omme på den anden side af jorden. John og Julie var helt på det rene med, hvad der var ved at ske, de var begge meget opsatte på at virkeliggøre denne rejseoplevelse. Jeg var stadig meget skeptisk.

Tiden gik, der blev snakket rigtig meget. Vi hentede billeder på internettet, købte lecture og sådan noget, men livet skulle jo også omhandle andet end en mulig NEW ZEALAND rejse. Jeg begyndte at vise lidt interesse, men var meget usikker og nervøs for, hvad jeg rent faktisk var ved at kaste mig ud i, sammen med mine 2 kære. Vi fandt frem til, at FDM ville være et fornuftigt sted at henvende sig for, at få kvalificeret hjælp....

Som aftalt, så gjort.

Vi havde mange møder med Kim Eibe fra FDM, og har fået meget og grundig vejledning.

Ja vi fortsatte med vores mødevirksomhed i samarbejde med FDM, måneder frem i tiden. Vi startede korrespondancen i januar 2010 indtil afrejsen i juli. E-mails og møder med Kim Eibe fra FDM var på ingen måde uinteressante, heller ikke for mig. Vi var alle 3repræsenterede på disse møder, så Johns helbredsmæssige situation absolut ikke var en biting i hele denne rejseoplevelse, som der efterhånden begyndte at tegne sig et billede af. Vores rejsekonsulent fra FDM kunne fortælle, at han tidligere havde sendt en person i kørestol på rejse til Australien, men aldrig til EW ZEALAND.

Min tvivl, usikkerhed og nervøsitet begyndte nu for alvor at rase i min krop, for tænk!!! FDM sagde, at de aldrig tidligere havde sendt en kørestolsbruger afsted til NEW ZEALAND. Jeg tror nu også John fik lidt betænkeligheder, måske også Julie, men de er jo lidt stædige, så de holdt bekymringerne lidt for sig selv, for ikke at piske en stemning yderligere op hos mig. Jeg mener, at jeg kan huske, at vi holdt lidt lav profil i forhold til, at snakke NEW ZEALAND i nogle få dage.

Snakken vendte selvfølgelig tilbage, og en rejse til NEW ZEALAND var efterhånden ved at blive en realitet i vores bevidsthed. Jeg har haft mange søvnløse nætter, og kunne lige pludselig vågne grundet hjertebanken, mere end normalt. Sådan mener jeg nu også John havde det. Uanset hvordan jeg havde det med den forestående rejse, fandt jeg det jo også meget spændende og yderst udfordrende.

Vi er nu så langt fremme i samarbejdet med Kim Eibe, at vi d. 13. april 2010 betaler den første tredjedel af rejsen.

3 dage efter den første indbetaling, dvs. d. 16. april skete der imidlertid noget, som var ved at vælte hele rejseprojektet. Jeg var så uheldig at falde og brække mit håndled, med efterfølgende operation og indsætning af skinne og skruer. Uheldet skete 2 ½ måned før vi skulle på vores livs rejse. Læger sagde god for at tage af sted, og jeg kunne få lov til, at medbringe en støtteskinne for at aflaste håndleddet. De par måneder op til afrejsen var ret stressende. Kunne jeg nu klare det?- eller hvad kunne jeg. Det skulle senere vise sig, at det kunne jeg godt, også takket være Julie og Dennis` fantastiske hjælp. Jeg gik til genoptræning med mit håndled, og gjorde alt, hvad der stod i min magt for at blive så restitueret som overhovedet muligt. Alle kræfter skulle nu sættes til. Beslutningen om at rejse om på den anden side af Jorden var taget, og betalingen iværksat, så det var bare om at komme i gang, og det gjorde vi så. Genoptræning af mit håndled var forløbet ganske planmæssigt. Vores livs rejse til NEW ZEALAND kunne nu så småt begynde at tage form for os alle 4. Selvom lægerne havde givet deres accept i forhold til at rejse, betød det jo ikke, at alle bekymringer var ”pist” borte. Nej, min hjerne har været fyldt af rigtig mange destruktive tanker, samtidig med at jeg også må erkende, at glæde og forventninger også har fyldt rigtig meget – heldigvis. Vi havde valgt, eller rettere John havde ønsket, at vi skulle hentes af en liftbus på Rådyrløkken, som så skulle bringe os til Banegården.

DET ER NETOP HER FRA RÅDYRLØKKEN 109
-AT REJSEN STARTER.

Vi blev afhentet fra Rådyrløkken torsdag nat
d. 1/7 2010 kl. 05.00

Vi skulle mødes med Dennis og hans forældre på bane-
gården kl. 05.45. Afgang fra Odense kl. 06.15 mod Ka-
strup Lufthavn – ankomst kl. ca. 08.15. Vi skulle med fly
kl. 11.00 Det var jo en rejse i sig selv, at skulle herfra så
tidligt om morgenen, og i øvrigt være i lufthavnen 3
timer før flyafgang. Der skal jo foregå så utrolig mange
ting i lufthavnen, så man forstår jo godt, at der skal af-
sættes meget tid. Julie og Dennis var der heldigvis til at
få tingene til at ”klappe”.

Det skal også lige påpeges, at John havde valgt tobakken
fra i hele rejseperioden, da han kunne fornemme, at det
ville blive rigtig besværligt med den tobaksnydelse i hele
denne periode. Han afhjalp abstinenserne med noget pla-
ster. Godt gået.

Inden vi bevægede os op i flyet, skal det lige bemærkes,
at alle de foranstaltninger der er forbundet med det, at
John sidder i kørestol og skulle hjælpes til flyet, fun-
gerede rigtig godt, og man havde en helt klar fornem-
melse af, at flypersonalet vidste hvad de havde med at
gøre. De viste stor ekspertise.

Det var lige en nødvendig indledning til den beskrivelse
jeg herefter vil prøve at beskrive fra selve rejsen.

Det var en oplevelse at studere de enorme store forhold, der eksisterer eller hersker i lufthavnen.

Det var ligeledes en oplevelse, at stå eller sidde på ”flyvepladsen” som John kalder det, og studere det kæmpe-mæssige fly inden det gik på vingerne med os i bagagen. Inden vi skulle i flyet, skulle John have skiftet sin egen manuelle kørestol ud med en af flyets egne kørestole.

Det skulle han fordi, egne private kørestole er alt for brede til at komme igennem gangene imellem passagersæderne på flyet. Han blev således placeret i en meget mindre stol, dog ikke mindre end han kunne være i den. Vi fik anvist vores sæder i flyet, og flypersonalet viste igen stor erfaring med, at hjælpe og anvise kørestolsbrugere deres plads. Vi skulle flyve med SINGAPORE AIRLINES, og netop dette flyselskab havde ry for at være VERDENS bedste, hvilket også skulle vise sig senere at leve fuldstændigt op til.

Vi blev mødt med fantastisk søde og venlige stewardesser og stewarder ombord på flyet. Man følte sig i den grad velkommen, også de viste stor ekspertise i forhold til Johns situation. Han var måske lige ved at få storhedsvanvid, idet han blev tituleret som ”Mr. John”, og det gjorde han rigtig mange gange. Personalet var af kinesisk oprindelse. Rejsen fra KASTRUP til SINGAPORE varede 12 timer, og vi kunne glæde os over en fantastisk servering. Vi blev præsenteret for mad og drikke hver time (mindst). Maden smagte rigtig dejligt, var godt tilberedt.

Der var en ting som virkelig gjorde et dybt indtryk på mig/os, nemlig det at de søde stewardesser var lige imødekommende og smukke efter 10-12 timers arbejde i flyet, som da vi mødte dem i Kastrup Lufthavn. Det var fantastisk.

Der var absolut ingen kritikpunkter af flyrejseoplevelsen. Personalet levede til fulde op til deres ansvar. Det er ikke min mening at skamrose lufthavns- og flypersonale, men man kan ikke andet, end at have dyb respekt for deres kæmpemæssige ansvar, og hvad deraf følger. Når jeg nu er i gang med ros, kan jeg ligeså godt fortsætte med os selv, for vi er jo heller ikke uden betydning, når det drejer sig om, at opnå det bedst mulige resultat. Julie og Dennis har vist stor indlevelse og har i den grad hjulpet med alle praktiske ting og meget andet. John og jeg, ja vi har været tilstede og bidraget i forhold til det, at have vovet os ud i så store udfordringer.

Efter 12 timer i luften, nærmede vi os SINGAPORE.

Ja så landede vi i SINGAPORE LUFTHAVN, som man næsten ikke har, eller kan have fantasi til at forestille sig er så stor, som den rent faktisk er. Det er jo en lufthavn, der nærmest minder om en by, det er helt fantastisk. Der er utrolig flotte forhold i lufthavnen, der er RENT, forstået på den måde, at man hele tiden oplever rengøringspersonale gøre deres ypperligste, for at holde alt så rent, som overhovedet muligt, og det lykkedes i den grad. Der var klinker på gulvet som var så rene, at man næsten kunne spejle sig i det, det var utroligt.

SINGAPORE har jo også ry for at være en meget ren by, som blandt andet betyder, at hvis man tygger tygge-

gummi og i øvrigt spytter det ud i gaderne, får man en bøde. Hvis man ryger og smider cigaretskoddet på gaden, vanker der ligeledes en bøde. Med disse bødeforlæg er man aldrig i tvivl om, at man har forbrudt sig, så man skal tænke sig grundigt om, når man er på besøg i denne fantastiske by. Da vi ankom til den destination i lufthavnen, hvor taxaerne befandt sig, havde vi også fundet frem til et skilt med vores navn BROENNUM på. Vi fik anvist en transit, da der skulle være plads til Johns kørestol og al vores bagage. I den del af verden går man ikke så højt op i sikkerheden, når det drejer sig om at spænde folk fast, i særdeleshed folk i kørestol. Vi måtte holde fast i både John og stol, hvis det skulle foregå uden skrammer. SKIK FØLGE ELLER LAND FLY.

Fortsættes i næste nr. Inger Brønnum

Lidt billeder fra ”coronatiden”

Selvom det er ved at være længe siden det var påske, så kommer der alligevel lidt billeder derfra.

Påskeharen kom på besøg på alle afdelingerne.

Hønsene er tilbage.

Olaf på en dejlig cykeltur med Lene,
og Lise og Ingeborg fejrer fødselsdag med et
par dages mellemrum, henholdsvis 97 og 102 år.

Musik i haven.

Køretur til Middelfart med madpakker og efterfølgende en stor vaffelis.

En af dagens mange flotte udsigter,
set fra bussen.

Disse billeder er blot et lille udpluk af, hvad der er sket gennem de sidste måneder. Vi kan jo desværre ikke samles, som vi normalt gør til fællesarrangementer, men så må vi finde på alternativer som I kan se her.

Hilsen aktivitetspersonalet

Jette, Anne og Annette

Gartner

Viggo Larsen
Kratholmgården

Kommer på **Provstegaardshjemmet**
hver tirsdag ca. kl. 10.00
med frugt og blomster.

Buketter kan bestilles på
tlf. 65 96 31 52

Provstegaardshjemmet Odense Friplejehjem!

Har du lyst til at høre nærmere
om at bo på Provstegaardshjem-
met?

Besøg vores hjemmeside eller
kontakt Provstegaardshjemmet.

www.provstegaardshjemmet.dk

info@provstegaardshjemmet.dk

tlf. 6316 9465

